

Tanácskozás az európai vasutak fejlesztéséről

Kedden a Gellért Szállóban megkezdődött az ORE, a Nemzetközi Vasútegylet Központi Kutató és Kísérleti Intézete igazgató tanácsának ülése, amelyet először tartanak Budapesten.

Az ülésen megtárgyalják az európai vasúti forgalom gyorsítását és nagyobb üzem-

biztonságát szolgáló közös műszaki-fejlesztési elképzeléseket és problémákat. Az értekezletre hazánkba érkezett De Fontgalland, a Nemzetközi Vasútegylet (UIC) főtitkára, akit budapesti tartózkodása során fogad Rödönyi Károly közlekedés- és postaügyi miniszter. (MTI)

Óránként 25 millió kalória

Kedden Szili Géza nehézipari miniszterhelyettes átadta rendeltetésének a nyíregyházi hőerőmű új létesítményeit. A nyíregyházi hőerőmű bővítésére 190 millió forintot költöttek. A felépült hőközpont óránkénti kapacitása 25 millió kalória.

Önarckép és városkép

Még most sem engedi lazán szétnyitni villamosjegyet szorongató ujjaimat egy gyerekkorban belém ültetett ítélet: szegény az, ha az apró papírdarabot hanyagul elhajtom az utcán, vagy a véletlen színelve „elhagyom”. Emlékszem hányszor viaskodtunk a gondolattal: eldobjuk, ne dobjuk. Szétnézünk először, mint akik rosszban sántikálnak, vajon rajta csip-e bennünket valaki. Mi féltünk a megszégyenítéstől, és inkább szorongatuk utchosszat a semmi kis papírgalacsint, míg nem egy szeméttartóra bukkantunk.

Elnézem a Széchenyi téri villamosmegálló környékét, és elnézem a szél játékait; a labdává görgetett papírhulladékot, a tejföldsdobozt, és a szárnya nőtt tejzacskót. Semmiféle kényszer nem fogta le annak a kezét, annak, aki szabadjára engedte őket. Vajon miért? Baj lenne a gyerekek, a felnőttek nevelésével?

A család nem lehet mindenhol a nevelés forrása, a pedagógus jószándéka sem elegendő. Olyan közhangulatot kell teremteni a városban, amilyen korábban már volt, és amelynek nyomán az idegen tisztá, virágoktól díszes településnek látja a napfény városát.

Máris hallom az ellenvéleményt, a hangulatot most a feltúrt utak, a lebontott házak pora és hulladéka, a panelokat szállító sáros kerekű autók teremtik meg, mit számít egy-egy eldobott cigarettacsikk? Csakhogy a szándék és a cél különböző: az építéssel születik valami új, az elazult akarattól, a környezet iránti közömbös-ségtől nemcsak a város, az ember személyisége is kárt szenved. Átmeneti nehézségek miatt sem mint járókelő, sem mint lakó nem engedheti el magát egyetlen városát szerető és magára is adó ember, de nem tehetik ezt a tisztaságért, rendért felelős intézmények sem.

Kár szépíteni, kútba fúlt a Vöröskereszt szegedi szervezetének tavalyi „Tiszta udvar — rendes ház” mozgalma. Még két éve tízezer-kétszázhetvenhat épületet értékelték az aktívák, 1974-ben már csak 6 ezer 102-t. Lehetséges, hogy az ezért felelős területi titkárokat is elkedvetlenítette a városban átmenetileg uralkodó, munka teremtette felfordulás. Vagy úgy gondolták, hogy a kapukon túl is hasonló látvány fogadja őket?

A napokban ismét meghirdette a Vöröskereszt — talulva a tavalyi tapasztalatokból — ezt a városképet és embert is alakító mozgalmat. A siker érdekében a népfrent is felajánlotta segítségét, hiszen tömegek közre-

működésére van szükség. Aztán azért is dicséretes ez az összefogás, mert hozzásegít az egészséges szemlélet kialakításához: a tisztaság igénye ne terjedjen csak a kapun belüli szűk világra, az utcát, a várost is magunkénak kell tekintenünk. Márpedig erre eddig csak a népfrent figyelt, ez tükröződött a „Virágos Szegedért” mozgalomban és a napokban megfogalmazott felhívásban, amely a város tisztaságát szolgálja.

A vöröskereszt aktivisták vállalták az „örszem” szerepét, nyakukba veszik a várost, bekopogtatnak magánházakba és bérházakba, nyitott szemmel járnak az utcán. S ha valahol feltűnő a szemét, azt jelzik a megfelelő helyen. Kapcsolatba lépnek az IKV házkezelőseivel és a városgazdálkodási vállalattal. Hozzásegítik így a lakosságot a lomtalanításhoz, a pocok- és féregirtáshoz is. Külön gondot fordítanak az idén a lakóegységekre is. Most kezd kiépülni az úgynevezett házegészségügyi hálózat, ami azt jelenti, hogy minden lakóbizottságban lesz egy bizottsági tag, akinek az egészségre ártalmas jelenségeket kell figyelnie a környéken, természetesen azzal a céllal, hogy megfelelő intézkedésekkel rendet és tisztaságot teremtsenek az illetékes vállalatok.

Nem lehet azonban mindent az ő nyakukba varrni, hiszen energiáik végesek. Épp ezért helyénvaló a városi tanács végrehajtó bizottságának határozata, melyben kéri, hogy a városi-járás rendőrkapitányság is segítsen a tisztaság megőrzésében, s ha a nevelés más módja, a szép szó, a figyelmeztetés nem használ, bírságolja meg a személtelöket, az utakat szennyezőit. Ne szórhasssa végig büntetlenül homokkal, kavicssal egyik vállalat gépkocsija se a szegedi utakat, vegyék a fáradságot az építők is, és ne fürösszék meg a sárban, a dömperek, traktorok, teherautók kerekeit. Ha ez elkerülhetetlen, állítsanak oda egy nyugdíjast, aki vízsugárral lemossa — az utakon széthordva oly balesetveszélyes sarat, amely megszáradva porfelhőbe burkolja a várost. A „locsoló ember” fizetése nem emésztene fel annyi pénzt, mint amennyibe a városnak az effajta takarítás kerül.

A város képe, rendje és tisztasága a benne élők önarcképe. Ítélet emberi tartásokról, igényességükről, város szeretetükről is. A tanács és a népfrent közös felhívása nyomán remélhetően olyan képet festhetünk hamarosan magunkról, mi, szegediek, amellyel sem magunk előtt, sem a világ előtt nem kell szégyenkeznünk.

Chikán Ágnes

Munka és erkölcs

Akad-e, aki vitatja, hogy munka nélkül erkölcsről beszélni merő szócséplés, üresjárat, a munkához való jog, a tisztas létfeltételek teremthetnek csak szocialista erkölcsöt. Hazánk fejlődésének harminc évében, a szocializmus alapjainak megszilárdításában fényes sikereket értünk el, a termelési, az osztályviszonyok szocialista jellegének erősítésével nemcsak a szocialista társadalmat erősítettük, de erkölcsét is. A mű még korántsem befejezett. Az elkövetkezendő évtizedekben a fejlett szocializmus felépítésén fáradozunk. Köztudott, hogy a XI. kongresszus határozata a társadalmi viszonyok továbbfejlesztésében megjelölte a legfontosabb tennivalókat, amelyek a szocialista erkölcsöt is formálják, humán vonásait elmélyítik és jobban kiteljesítik.

A következő években, és már napjainkban is, előrehaladásunk üteme, eredményessége léginkább attól függ, hogyan használjuk ki a szocialista állami és szövetkezeti tulajdonban rejlő lehetőségeket. Vagyis: miként dolgozunk gyárakban, üzemekben, állami gazdaságokban, termelőszövetkezetekben és szakszövetkezetekben, hivatalokban, intézetekben. Bár a tulajdonformákban különbségek vannak, egészen más az állami vállalatoknál a felhalmozás és felosztás aránya, mint mondjuk a termelőszövetkezetekben, ahol a felhalmozásra még nem tudnak elegendőt termelni, az idén például a Tisza-Maros szög Tsz-ben tervek szerint a felhalmozás aránya 16 százalék, a fogyasztásé pedig 84 százalék lesz, ám kétségtelen; a nemzeti jövedelem 98 százalékát hazánkban szocialista szektorban termelik meg, tehát szocialista munkahelyeken, ami elengedhetetlenül szükséges, sőt alapja a szocialista erkölcs további kiteljesedésének.

Az elmúlt években sokat erősödött hazánkban a szövetkezeti mozgalom. A mezőgazdasági termelőszövetkezetekben a szocialista jelleg tovább terebélyesedett, szilárdult, ami azt is jelenti, hogy a szocializált magyar mezőgazdaság, valamint a szocialista szövetkezeti mozgalom jövőbeni útja nemcsak a korszerűsödés, az eredményesebb gazdálkodás, hanem közlekedés is az állami tulajdonhoz, nem utolsósorban olyan szemlélet erősítése, hogy erősödjön a szocialista nagyüzemre jellemző, a tagok érdekeit az állami társadalmi érdekek helyesen egyeztető vonások, ami végső soron megint a szocialista erkölcsöt is szolgálja.

Mindezek igazolják, hogy nálunk a munka és erkölcs szinkronja megvalósulóban van, kölcsönösen feltételezik egymást és visszahatnak egymásra. Ahol munkanél-

külség, létbizonytalanság uralkodik, vagy alacsony, a létminimumot el nem érő az életszínvonal, ott erkölcsről, szocialista erkölcsről aligha eshet szó, vagy legalábbis nem a valóság viszonyán. A munka, a fegyelmezett élet teremti a legszebb erkölcsöt. Hazánkban az életszínvonal rendszeres emelkedésével bővül a személyi tulajdonban levő javak köre, gyarapodik az állampolgárok tulajdona. Mindez formálja, nemesíti a szocialista erkölcsöt is.

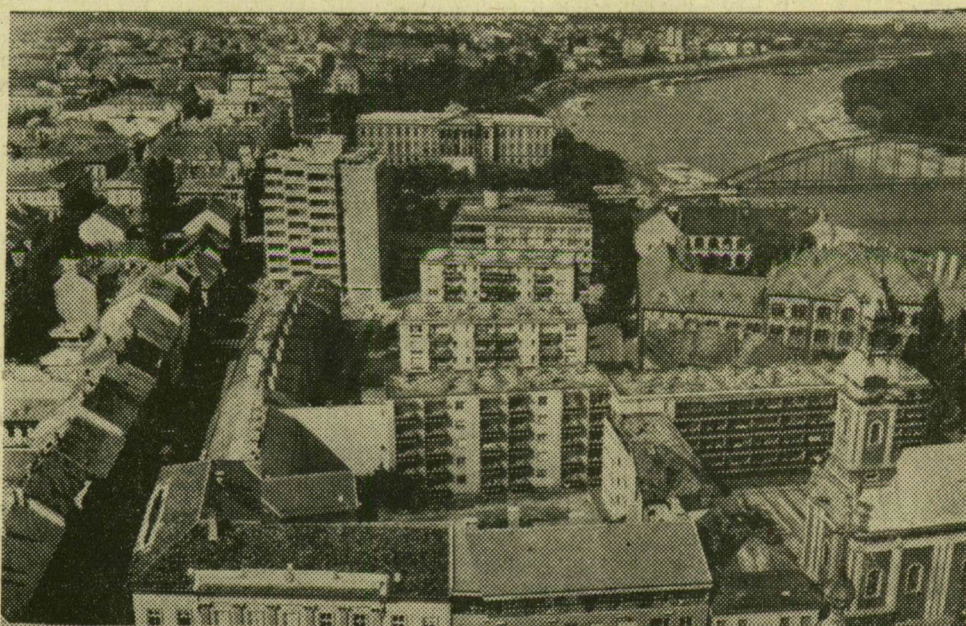
Talán felesleges hangsúlyoznunk, hogy pártunk a szocialista fejlődés természetes velejárójaként tekinti a személyi tulajdon gyarapodását, ugyanakkor fontosnak tartja, hogy a szocialista életmódot erősítse. Nyilvánvalóan elítéljük a harácsolókat, akik esetleg munkahelyük, protekciójuk és más kapcsolataik révén érdemtelen haszonra tettek szert. Am ugyanúgy elítélendő az is, aki vállalati anyagból, a vállalat dolgozóival saját maga részére, vállalati pénzen építeti a vikendházát. Azok is, akik munkahelyükön elfelejtetnek helytállni, jelenlétüket összetévesztik a termeléssel, a napi lefetyelést a produktív munkával, a tisztességes irányítással.

Nem vagyunk egyformák. A szocializmusnak nemcsak építői vannak, hanem hasznélvezői is. Államunk törvényei elismerik, támogatják a munkával szerzett személyi tulajdont, de gátat vetnek a nem munkából származó, a szocialista elveket, erkölcsöt sértő jövedelmek keletkezésének. A spekulációt száműzni kell.

S az országépítés évtizedeiben a társadalmi osztályok, rétegek helyzetéből adódóan mutatkoznak el-
lentmondások, érdeklentétek is, így egyes népgazdasági ágak, vállalatok dolgozói, területi, helyi érdekek között — ár-, bér- és piaci viszonyokban —, s mindezek ideig-
óráig az erkölcsre is kihatnak. Nem hosszú távú, antagonisztikus ellentmondásokról van szó, mégis számoljunk ezekkel, hiszen népünk közérzetét befolyásolják. A szocialista demokrácia növelése szintén nemcsak társadalmi rendszerünk kiteljesedésének egyik legfőbb feltétele, de erkölcsének is.

A közelmúltban társadalmunk legjobbjai, az arra legérdemesebbek kaptak ki-
tüntetést, ezzel is példát adva: az erkölcsi elismerés sem marad el. Azok, akik munkájukban élen járnak, életmódjukkal, erkölcsükkel példát mutatnak, számíthatnak népünk megbecsülésére. Igaz, az emberi tisztesség, a szocialista erkölcs hozzátartozik napjainkhoz, mégsem hiábavaló beszélni róla, pallérozásáról gondoskodnunk, mert ezzel is a szocialista embertípus formálódását, kiteljesedését gyorsíthatjuk.

Sz. Lukács Imre

Stejně jako v letech minulých lid státní dnešních občanských družstevních města Szeged státní soudní své lidové republiky.

Proletari vřech zemí, spojte se!

ROVNOST

UŽITEČNÁ DRUŽBA SZEGED-BRNO

Starší lidová rovnost pravi, že proletari musí povstati proti krápných slov, ale musí být podloženo konkrétním činem nebo partnerem. To mály na paměti ty organizace, které před několika lety navázaly družbu mezi maďarským hnutí a českým hnutím v Brně.

Právda, po který, jak už to bý — šegedský deník Družba, který oslovil. Postupem gyarapodás a vřechůk, ale doly vřak nahřvly konkrétní mozi. Každoroční návštěva se vřich lidem společenství. Na se diskutují se Szegedem a Brnem a vřich se navzájem vřich.

ČENIK JIHOMORAVSKÉHO KRAJSKÉHO VÝBORU KSČ

PRO 30 • 50 HAL • PÁTEK • DUBNA 1975 • Č. 73 • S. 30

SOUDRUH HUSAK V METROPOLI NA DUNAJI

SZEGED A ROVNOST-BAN. Testvérlapunk a brnói Rovnost, ünnepi összeállítást közölt április 4-én, hazánk felszabadulásának 30. évfordulóján. A csehszlovák lap a fejléc fölött szegedi panorámaképet mutatott be. A testvérváros lapja riportokban számolt be Szeged életéről, itt járt munkatársai tollából.

Építőanyag-ipari KGST-megbeszélés

Egyeztetik a következő öt év együttműködési programját

Siklóson, a vár kongresszusi termében tartja 10. ülését a KGST építőanyag-ipari állandó munkacsoportja. A kilenc ország delegációjának részvételével lezajlik kedd délelőtti megnyitóján dr. Szabó János államtitkár köszöntötte a megjelenteket. Utalt arra, hogy a baráti országokban csakúgy, mint nálunk, a megsokszorozott építési teljesítmény rengeteg építőanyagot igényel, és nem mindegy, hogy ezen anyagok tömegét milyen módszerekkel, eljárásokkal állítják elő. Magyarországon a felszabadulás óta hatszorosára növelte építőanyag-iparának teljesítményét, ezzel szemben a foglalkoztatott létszám csupán 80 százalékkal emelkedett. A fejlődést már eddig is gyorsította a KGST építési állandó bizottsága keretében kialakult együttműködés. Az ebben rejlő lehetőségek azonban még ma sincsenek megfelelően kihasználva. A jövőben éppen ezért javítanunk kell az együttműködés hatásfokán.

Az április 12-ig tartó ülés programjáról dr. Farkas Ödön EVM-főosztályvezető-helyettes, a magyar delegá-

ció vezetője adott tájékoztatást.

Elmondotta, hogy másodízben tartja hazánkban ülését az állandó munkacsoport. Ebben az időszakban beszél meg és egyeztetik az 1976—1980. évi együttműködési programját a KGST-országok között. Eszerint járvatokat dolgoznak ki, illetve megoldásokat készítenek elő az építőanyag-iparban felhasznált fájlagos energia csökkentésére. Ebben a kérdésben hazánk témavezető szerepet kapott. Az energia korszerűsítésére, megtakarítására vonatkozó össze-sített és egyeztetett KGST-javaslat kidolgozása magyar feladat. A mostani ülésen véglegesítik az ásványgyapot termékszabványát is, amelynek javaslatát ugyancsak Magyarországon dolgozták ki és egyeztetették. Ezzel a korszerű szigetelőanyaggal a lakások, ipari csarnokok energiagénye a legkisebb, fűtésük tehát gazdaságosabb.

Az üléssel egyidejűleg Siklóson írják alá az illetékes gyártó és külkereskedelmi vállalatok vezetői a különleges cementek, a formázó és orvosi gipsz szakosítási egyezményeket is. (MTI)